

Ferhat
Özkan

Ferhat Özkan'ın
'Yoksunlar'
kitabında yer alan
11 kısa öykü ile
kimi zaman
'burnunun
kokusu'yla
uyan bir
veznedarın, kimi
zaman kahkahasını
kaybeden
bir diş hekiminin
dünyasına giriyoruz

'Ofis insanları' için iyi bir 'alışveriş'

Hakkı ÖZDAL/hakkiozdal@gmail.com

Türkiye, tarihinin en zor günlerini geçiriyor belki de. Patlayan bombalar, patlamasından endişe edilen bombalar...

Hayat, ayrıntılardaki cazibesini hissettiremeyecek kadar endişe yüklü. Böyle zor zamanların, **sanatın** ve edebiyatın çarklarını daha hızlı döndürdüğü düşünülür bazen. Sıkışmış insanların, yakın geleceğe dair artan karamsarlıkların, hayal dünyalarını genişletmesi ve son noktada bir kurmaca olan öykü ve romana 'olumlu' etki yapması akla uygun. İkinci Dünya Savaşı yıllarında onca fiziki zorluğa rağmen çok sayıda eser verilmesi ya da bu yıllarda yaşanmış olayları ele alan sayısız **kitap**, film, oyunun sonraki yıllarda neredeyse kesintisiz biçimde ortaya çıkmaya devam etmesi de bunu destekliyor.

Şu an bir yerlerde...

Bizim de bu zor zamanlarımızın, bu sıkışmışlığımızın bir 'temsili'; **sanatın** ve özellikle de edebiyatın karşılayacağı bir 'soyutlaması' olmalı değil mi? Emin olun şu an bir yerlerde, bugünlerimiz bütün kederi, umudu, acısı, mizahı, kısaca bütün trajedisini kağıda, tuvale, notaya dökülüyor. Elimizde, belki şu sıralar tam içinde olduğumuz en sıcak karabasandan değil ama son yıllarımızın o sıkışmışlık duygusundan ilham alan bir **kitap** var. Ferhat Özkan'ın **Yapı Kredi Yayınları** tarafından yayımlanan öyküleri "Yoksunlar", orta sınıf olarak genelleyebileceğimiz

toplumsal kesimden bireylerin, hayallerle zengin ama zorunluluklarla yavan dünyasından, mizah dolu, şaşırtıcı, yer yer gerçeküstü ama her defasında hakikatle ilintili hikayeler anlatıyor.

Bir sabah 'burnunun kokusu'yla uyanan ve kendisini gölge gibi takip eden bu tuhaf kokunun gizemiyle baş başa kalan bir banka veznedarı; 'kahkahasını kaybeden' bu yüzden fıkralara, karikatürlere, gündelik hayatın içindeki tüm o eğlenceye ancak içinden gülebilen ve gülüşünü yeniden kazanabilmek için 'terapiye giden' bir diş hekimi; yıllar sonra 'sahaya çıkma' heyecanı yaşayan ama bunu futbolcu olarak değil 'seyircileri seyretmek

zorunda olan' güvenlik görevlisi olarak yaşayan bir futbol tutkunu... Ferhat Özkan'ın ironik öyküleri, kimi zaman ucu açık bırakılmış sonlarıyla, kimi zaman fantastik kimi zaman sinir bozucu rasyonellikteki kurgularıyla bir çırpıda okunuyor. Bu 'bir çırpıda okunma' durumu her zaman iyiye işaret değildir; ama "Yoksunlar"daki 11 kısa öykü, özellikle 'eğitilmiş orta sınıflar' olarak adlandırılacak insanların, ofis/ plaza/ büro insanlarının, gündelik ve özel yaşamındaki 'iç deney'i çarpıcı bir mizahla didiklerken sağlıyor bu 'rahat okuma' konforunu.

Anlatmakla bitmeyecek 'insan'a dair; özgün bir söyleme erişmeye çok yatkın bir dille yazılmış 11 kısa öykü... Şu sıkışık günlerde özellikle 'ofis insanları' için iyi bir 'alışveriş'...

Yoksunlar
Ferhat Özkan
Yapı Kredi Yayınları
88 sayfa

BİR CÜMLE

Seyirdileri
seyredecektim.
İşim buydu.
Onlar maçı
izleyecekti,
ben onları...